

ge færgeleje 1. Herved åbner vi en mulighed for et konkurrerende rederi, og vi opfylder Traktatens bestemmelser om fri konkurrence.

Vi er naturligvis klar over, at vi vil blive mødt med erstatningskrav fra ScandLines A/S, men jeg vil gerne sige, at vi hermed ikke udsteder en blankocheck, som ministeren bare kan skrive et beløb på. Vi er klar over, at flere rederier i årenes løb har søgt, men har fået afslag på at oprette et konkurrerende rederi på Helsingør-Helsingborg-overfarten. Det gør, at vi går ind for udvælgelsen af det konkurrerende rederi, som skal ske på basis af en udbudsprocedure, som er i overensstemmelse med konkurrenceretlige principper, der tilgodeser ønsket om at skabe reel konkurrence.

For Venstre er det vigtigt, at besejling af færgelejerne fortsat skal være fuldt forsvarlig rent sikkerhedsmæssigt. Ved besejling af det samme antal færges skulle problemerne være til at overse, men hvis der bliver tilladt flere færges i samme færgeleje, påtager ministeren alene sig et tungt ansvar.

Angående den 1. juli, som er den dato, Kommissionen har sat som starttidspunktet for, at et konkurrerende rederi kan påbegynde besejling, er det regeringens ansvar, men jeg er fuldt opmærksom på, at det er en stor opgave.

Til sidst vil jeg sige, at vi bebrejder regeringen, at den ikke for længst har taget hensyn til Kommissionen. Men da regeringen først overvandt sig selv og så skriften på væggen, synes jeg dog trods alt, at ministeren på en dygtig og seriøs måde, som tiltaler Venstre, har forsøgt at finde en løsning. Ministeren vil nemlig undgå at bryde indgåede kontrakter, og ministeren har helst villet undgå ekspropriation og lignende situationer, som bliver en følge af lovforslaget. Vi deler også ministerens bekymring med hensyn til det erstatningsbeløb, staten formentlig skal udrede for ikke retmæssigt at have opsagt kontrakten med virkning fra den 1. januar 1998.

Vi synes, der foreligger et godt, grundigt bearbejdet materiale om konkurrerende færgefart mellem Helsingør og Helsingborg – et materiale, som Venstre i øvrigt selv har bestilt – til belysning af de juridiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål samt anvisning af alternative forslag. Dette fyldige materiale, vi har modtaget om konkurrerende færgefart Helsingør-Helsingborg, er et godt og sobert stykke arbejde, og vi kan kun ærgre os over, at der ikke for flere år siden blev etableret konkurrence for H-H-overfarten. Derfor vil Venstre også i dag

kunne meddele, at vi efter et grundigt udvalgsarbejde vil bestræbe os på at kunne støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

**Arne Melchior (CD):**

Jeg blev da glad for at høre, at hr. Svend Heiselberg her til sidst sagde på Venstres vegne, at han ville gøre sig umage for at kunne støtte lovforslaget efter udvalgsbehandlingen. Men det er altså ikke givet endnu, anderledes kan det vel ikke forstås.

Hr. Svend Heiselberg sagde, at han ikke ville udskrive en blankocheck til ministeren med hensyn til en eventuel erstatningsstørrelse. Jeg må sige, at det forbehold fatter jeg ikke. Hvis der anlægges sag, hvad der jo er bebudet, er det vel ene og alene retten, der afgør erstatningens størrelse, og så kommer hr. Svend Heiselberg altså til at lade finansministerens skrive under. Det er hr. Svend Heiselberg vel klar over?

Så sagde hr. Svend Heiselberg lidt senere, at ministeren ikke bryder kontrakten med dette lovforslag. Det var dog mærkeligt, for hvordan kan der så blive tale om erstatning, som hr. Svend Heiselberg udtrykkelig to gange sagde, der ville blive tale om? Jo, det er selvfølgelig, fordi der brydes aftaler og kontrakter.

Det var min kommentar til hr. Svend Heiselbergs tale, og så er jeg glad for at se, at hr. Kaj Ikkast tilsyneladende alligevel gemmer sig et eller andet sted i salen, for jeg synes sandelig, det er en debat, han både bør overvære og tage del i. Det er en invitation og en længsel, jeg hermed udtrykker.

(Kort bemærkning).

**Kim Behnke (FP):**

Det er også hr. Svend Heiselbergs bemærkning om erstatningsspørgsmålet, som jeg synes, der lige er grund til at få præciseret lidt nærmere fra Venstres side.

Det fremgår klart af det lovforslag, vi har liggende foran os, at der i § 1, stk. 2, lægges op til, at staten erstatter ScandLines A/S det tab, der følger af, at retten, jf. stk. 1, bringes til ophør. Det vil med andre ord sige, at ministeren og det flertal, der måtte vedtage denne lov, allerede i lovens tekst lægger op til, at der skal være tale om en erstatning.

Jeg har svært ved at se, hvordan man overhovedet kan komme på den tanke, at der skal udbetales nogen erstatning. Vi taler her om et selskab, som i årtier – nogle vil måske hævde i